

РЕШЕНИЕ

№ 40350

гр. София, 19.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 21.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4777**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален
кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба с вх. № 13818/23.04.2026 г. по описа на Административен съд София-град,
подадена от „МД ХОУМС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22220224001761-
091-001/26.06.2025 г. на органи по приходите на Териториална дирекция на Национална агенция
за приходите /ТД на НАП/ - С. В ЧАСТТА, в която е потвърден с решение № 67/19.01.2026 г. на
директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ - С. - установени
задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер от 148 558,98 лв.
и лихви за забава за данъчни периоди: м. 01.2020 г., м. 02.2020 г. и м. 03.2020 г.

Не било подкрепено с доказателства, че доставките по фактури № 1/13.01.2020 г. на стойност 75
957,00 евро; № 3/04.02.2020 г. на стойност 75 957,00 евро; № 4/13.02.2020 г. на стойност 75 957,00
евро; № 6/17.02.2020 г. на стойност 75 957,00 евро и № 14/10.03.2020 г. на стойност 75 957,00
евро, са с получател дружеството жалбоподател на територията на страната. Акцентира, че краен
получател на доставките на тютюневите изделия по цитираните фактури е Solvay Business
Services CDA, Av. Tomas Ribeiro 322C, PT-2790-211, Carnaxide PT, и стоките са получени на
територията на П., което било категорично установено от намиращите се по преписката ЧМР.
Твърди, че не съществувала каквато и да било пречка ревизиращите органи да упражнят правата
си по чл. 34, ал. 1 и ал. 2 ДОПК и да изпратят молба за административно сътрудничество до
съответните компетентни органи на П. относно контрагента на ревизираното лице. Допълва също,
че дружеството било лишено от възможността да събере доказателства в ревизионното
производство, поради което те следвало да бъдат събрани в съдебното. Решаващият орган бил

направил правни изводи при неизяснена фактическа обстановка, а РА бил необоснован. Моли за отмяната на РА в частта, в която е потвърден с решението на директора на дирекция ОДОП – С.. В открито съдебно заседание жалбоподателят - „МД ХОУМС“ ЕООД, редовно призван, не изпраща представител.

Ответникът - директор на дирекция ОДОП – С., редовно призван, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не дава заключение по спора.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, след като се запозна с твърденията на жалбоподателя и събрания по делото доказателствен материал, установи следното от фактическа страна:

1. Не е спорно, че на 18.11.2019 г. е регистрирано в Търговския регистър дружество с наименование „СБС СОЛЮШЪН“, ЕИК[ЕИК], правна форма – ЕООД, едноличен собственик на капитала Г. Й. С.. На 19.11.2020 г. е вписано прехвърляне на дружествените дялове от Г. Й. С. на „ЕЛБЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с управител Д. П. К., като е извършена промяна на търговското наименование на „МД ХОУМС“ ЕООД.

2. Със заповед № Р-22220224001761-020-001/10.04.2024 г. /л. 13 – л. 14/ на Г. И. М. - началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С., оправомощен със заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП - С., е възложено извършването на ревизия на „МД ХОУМС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за задължения по ЗДДС за данъчни периоди: от м. 01.2020 г. до м. 03.2020 г. и от м. 01.2021 г. до м. 12.2023 г. и по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди от 2020 г. до 2022 г., като е определен ревизиращ екип - И. Г. К. – главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/, и М. А. Б. /старши инспектор по приходите/, и срок за извършване на ревизията – три месеца от връчване на заповедта. Заповедта е връчена 04.06.2024 г. по реда на чл. 32 от ДОПК.

ЗВР е изменена със ЗИЗВР, издадени на 03.09.2024 г. и 02.10.2024 г. от Г. И. М. - началник сектор при ТД на НАП – С., и връчени електронно. Определен е срок за извършване на ревизията до 04.11.2024 г.

Ревизията е спряна със заповеди от 28.10.2024 г. и 07.02.2025 г., съответно възобновена със заповеди от 29.01.2025 г. и от 08.04.2025 г., от Г. И. М. - началник сектор при ТД на НАП – С., и връчени електронно, на две основания – смяна на счетоводител, здравословни проблеми на управителя на дружеството и открита административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на България и Италия.

3. На ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, като такива са представени с писма чрез ИС Контрол на 23.10.2024 г.

От ревизиращите органи са извършени насрещни проверки, изискани са документи и писмени обяснения от трети лица, някои от които писма не са връчени, някои от задължените лица са представили писмени обяснения и документи, а други – не.

Изпратена е молба за административно сътрудничество до съответните компетентни органи на Италия относно контрагент на ревизираното лице /WORLD TABACCO S.R.L. с VIN I./, с цел установяване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на „МД ХОУМС“ ЕООД, по която е получен отговор с приложени документи.

Извършени са проверки в различни информационни системи на НАП, осъществено е посещение в офиса на дружеството с цел преглед на оригинални счетоводни документи, от ревизираното дружество са изискани справки.

4. За периода м. 01. – м. 03.2020 г. ревизираното дружество е подавало нулеви СД по ЗДДС,

регистри „Дневник за покупки“ и „Дневник за продажби“.

Съгласно данни от системата VIES, „Съпоставка между деклариран ВОР в Дневниците за покупки /продажби/ и L2-данните, получени от ДЧ в резултат на насрещни проверки след установена разлика на ниво L1 е установено, че за същия период са деклариран осъществени доставки на стоки от доставчик WORLD TABACCO S.R.L. с VIN I., декларирана е ВОР в размер на 379 785,00 евро, като от страна на ревизираното дружество нямало деклариран ВОР, не били деклариран придобити активи от чуждестранното лице, нито стоки.

От компетентните органи в Италия са получени документи, като е установено, че WORLD TABACCO S.R.L. е издало на SBS Solution LTD, ЕИК[ЕИК], фактури, както следва: на 13.01.2020 г., на 04.02.2020 г., на 13.02.2020 г., на 17.02.2020 г. и на 10.03.2020 г., всяка на стойност 75 957,00 евро.

WORLD TABACCO S.r.l., продавач, предоставя стоките на „СБС СОЛЮШЪН“ ЕООД, в склада I., Paduli (BN) ART SRL, S.S. 90 BIS km. 13+300, 82020 Paduli (BN). Предаването е осъществено FCA от склада, след което стоките се транспортират от Италия до П. с превозвач „К И К ТРАНС 93“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], България. Стоките са получени от SOLVAY BUSINESS SERVICES CDA, VIN PT50744986, на адрес Av. Tomas Ribeiro32 2C, PT-2790-211 Camaxide PT /П./. Приложените фактури са за доставка на необработени смесени ленти клас тютюн, приложени са и международни товарителници /ЧМР/, банкови документи за постъпили плащания, поръчки по електронна поща, договор-20200108 BS от 08.01.2020 г. и анекс към договора. Установява се, че договорът от 08.01.2020 г. е сключен между WORLD TABACCO S.r.l. – продавач, и „СБС СОЛЮШЪН“ ЕООД - купувач, с предмет покупка на необработен тютюн на ленти различен клас и смеси в разнообразие и качество. Съгласно приложените банкови извлечения „СБС СОЛЮШЪН“ ЕООД е превело на WORLD TABACCO S.r.l. сума в общ размер от 379 785,00 евро от собствената си сметка в „Уникредит Булбанк“ АД [банкова сметка].

Констатирано е, че в отчетните регистри „дневници за покупки“ на „МД Х.“ ЕООД не са отразени фактури за транспорт от „К И К ТРАНС 93“ ЕООД, но такива фигурират в отчетните регистри „Дневници за продажбите“, водени от транспортното дружество, като за периода м. 01. – м. 03.2020 г. от последното са издадени 5 броя фактури за извършени услуги с получател ревизираното дружество.

В тази връзка /поради липсата на документи относно ВОР и неприпадното право на данъчен кредит/ ревизиращите органи са приели, че за „МД ХОУМС“ ЕООД, с предишно наименование „СБС СОЛЮШЪН“ ЕООД, е налице хипотезата на чл. 84 от ЗДДС и след като данъкът е изискуем, задълженото лице е следвало да издаде протоколи по реда на чл. 117 от ЗДДС за начисляване на ДДС и да отрази същите в дневниците за покупки и продажби в съответните периоди, което не е сторено. Обсъдени са разпоредбите на чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, по отношение правото на приспадане на данъчен кредит е обсъдена разпоредбата на чл. 73а от ЗДДС, доколкото доставките са били укрити – липсвали счетоводни документи - първични, вторични и регистри. Направен е извод за реалност на доставките и настъпване на данъчното събитие, поради което е начислен и ДДС за процесните периоди, както следва: за м. 01.2020 г. – 29 711,80 лева, за м. 02.2020 г. – 89 135,38 лева, и за м. 03.2020 г. – 29 711,80 лева, ведно със съответните лихви по ЗЛДТДПДВ.

5. Резултатите от ревизията са обективирани в ревизионен доклад № Р- 22220224001761-092-001/09.04.2025 г., връчен на 02.06.2025 г. по реда на чл. 32 от ДОПК, срещу който не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

6. На основание чл. 119, ал. 2 ДОПК е издаден от Г. И. М. - началник сектор при ТД на НАП – С., възложил ревизията, и И. Г. К., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. -

ръководител на ревизията, РА № Р-22220224001761-091-001/26.06.2025 г., с който по отношение на МД Х. "ЕООД, ЕИК[ЕИК], са установени задължения по ЗДДС в общ размер от 148 558,98 лв., посочени конкретно за всеки един от данъчните периоди: м. 01.2020 г., м. 02.2020 г. и м. 03.2020 г., и съответни на стойностите по РД, ведно с лихви за забава в общ размер от 90 816,60 лв.

РА е връчен на 30.07.2025 г. по електронен път.

7. На 11.08.2025 г. в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е подадена от задълженото лице жалба срещу РА в частта, с която са установени задължения по ЗДДС за всеки един от данъчните периоди: м. 01.2020 г., м. 02.2020 г. и м. 03.2020 г. и съответните лихви. Посочено е, че в преписката липсват договор за доставка на тютюни, подписан от управителя на ревизираното дружество, документи за плащане на тютюните, приемо-предавателни протоколи и експедиционни бележки, от които да се индивидуализират стоките и, че те конкретно са предадени от доставчика на представителя на транспортната фирма, че са натоварени на МПС и какъв е неговият рег. номер, с цел превозването до България; международни товарителници за извършен транспорт до Република България; документи за плащане на транспорта, писмено потвърждение на дружеството, че е получило стоката. Твърди се, че не били установено преминаване на ППС на транспортната фирма през границата на Република България с проверки в Агенция „Митници“ и АПИ, извършването на последващи доставки от ревизираното дружество с необработен тютюн на ленти различен клас и смеси в разнообразие и качество, не е извършена насрещна проверка на транспортната фирма. Липсвали безспорни доказателства за осъществяване на ВОД. С цел разкриване на истината следвало да се изискат документи и обяснения от предишния управител на дружеството – Г. Й. С..

8. С решение № 67/19.01.2026 г. директорът на дирекция ОДОП - С., е потвърдил РА в оспорената част на установени резултати по ЗДДС за данъчните периоди: м. 01.2020 г., м. 02.2020 г. и м. 03.2020 г., ведно с начислените лихви за просрочие.

За да постанови този резултат, директорът на дирекция ОДОП - С. е приел, че събраните доказателства водят до обоснован извод за укриване на доставки, тъй като счетоводната отчетност и документи за 2020 г. не са представени от ревизираното дружество, включително не е подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО и ГФО. Решаващият орган е приел за установено, че процесните фактури са събрани чрез процесуални действия - обмен на информация с италианската данъчна администрация. Според него по преписката са налични ЧМР, заявки за доставка, банкови документи получени плащания, договор за доставка на тютюневи изделия и анекс. Направил е извод, че данните, съдържащи се във VIES, в ИМ на НАП по отношение на банковата сметка на ревизираното дружество и дневниците за покупки на „К И К ТРАНС“ ЕООД напълно кореспондирали със събраните доказателства в производството.

Според решаващия орган данни за пристигането на стоките на територията на България не са налице, тъй като ЧМР сочат, че стоките са транспортирани от Италия до П. и са получени от SOLVAY BUSINESS SERVICES CD A, VIN PT50744986. Прието е, че е приложима разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС - независимо от общото правило на ал. 1, мястото на изпълнение на ВОП е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките, е регистрирано по този закон и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната.

В случай, че стоките, които подлежат на облагане като ВОП, за които се приема, че са осъществени в страната /когато тя е държавата членка по идентификация/, не пристигат в действителност и превозът им не завършва на територията на страната, не можело да се счита, че за придобиванията възниква право на приспадане на данъчен кредит по общия ред на ЗДДС, като в този случай приложение намирал специалният режим на корекции на чл. 62, ал. 4 от ЗДДС, разписан в чл. 10 от ППЗДДС, който се основава на механизъм за намаляване на начисления данък по чл. 62, ал. 2 от ЗДДС и чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС, като позволявало да се коригира

двойното данъчно облагане. Според решаващия орган за доказване на обстоятелствата, че ВОП на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, придобиващият следвало да разполага с документ, удостоверяващ, че ВОП на стоките е обложено в тази държава членка, като този документ се издавал от компетентната администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им съгласно чл. 9, ал. 1, изр. 2 от ППЗДДС. За такива доказателства по преписката нямало данни. Направен е извод, че за „МД ХОУМС“ ЕООД е налице основание да начисли дължимия по доставките данък предвид обстоятелството, че не е доказано, че данъкът е начислен в друга държава членка на ЕС. Налице било задължение за заплащане на ДДС от „МД Х.“ ЕООД за получените доставки от WORLD TABACCO S.r.l. и непризнаването на правото на данъчен кредит, което означавало, че начисленият ДДС оставал в тежест на получателя по доставките.

Според решаващия орган освен че липсвали доказателства за начисляване на ДДС в държавата членка, където стоките са пристигнали, липсвали и доказателства за завеждане на фактурите за покупка в счетоводството на ревизираното дружество, т.е. доставките били укрити за целите на данъчното облагане. Цитира чл. 73а ЗДДС, като прави извод, че укриването на доставка предполага целенасочено действие на получателя, в резултат на което в счетоводството му съзнателно не са отразени, респективно са заличени, и не съществуват данни за извършването ѝ, като настоящият случай бил именно такъв, а без значение било обстоятелството, че това е сторено т предходния управител на дружеството.

В заключение е посочено, че след като е налице ВОП при условията на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС, данъчно задълженото лице няма право на приспадане на данъчен кредит по общия ред на закона, а дори да бъде доказано, че това придобиване е обложено и в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, то в случая право на приспадане не се следвало предвид неприложимост на чл. 73а от ЗДДС.

Решението е връчено на ревизираното дружество на 27.01.2026 г. по електронен път, като от същото е подадена жалба на 09.02.2026 г. срещу РА в оспорената му част, потвърдена от директора на дирекция ОДОП - С..

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, въз основа на установената фактическа обстановка, формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена от лице с правен интерес срещу ревизионен акт в тази негова част, която засяга дружеството неблагоприятно и подлежи на съдебен контрол, на основание чл. 156, ал. 1 във връзка с чл. 155, ал. 2 ДОПК и по аргумент от чл. 156, ал. 2 и ал. 3 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

РА е издаден от компетентните органи /органа, възложил ревизията, определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция, и ръководителя на ревизията/ съгласно чл. 119, ал. 2 във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 1, т. 2, чл. 8, ал. 1, т. 3 ДОПК, в предвидената от закона писмена форма съгласно чл. 120, ал. 1 ДОПК като неразделна част от него е и РД. Доколкото не е оспорена валидността на електронните подписи, с които е подписан РА от неговите издатели, не са налице основания за прогласяване нищожността, съответно за отмяната, на РА в частта, която е потвърден с решението на директора на дирекция ОДОП-С., съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 1 във връзка с ал. 2 ДОПК.

В случая при задължително оспорване по административен ред все още намира приложение изложеното в ТР № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС, съгласно което липсата на мотиви към административния акт не е съществено нарушение тогава, когато по-горният административен орган, като е потвърдил обжалвания пред него акт, е изложил към решението си надлежни мотиви, разкриващи съображенията, по които е бил издаден, и позволяващи да се провери

законосъобразността му. Съобразено с трайно установената практика в решение по адм. дело № 7183/2023 г. на ВАС, Осмо отд., следва да се посочи и, че „излагането на надлежни мотиви от горестоящия административен орган, позволяващи да се изведат съображенията, поради които е издаден административният акт, и в този смисъл обезпечаващи както правото на защита на адресата, така и надлежното упражняване на съдебния контрол, всъщност санира пропускът в процесуалното поведение на самия издател“. В този смисъл след като решаващият орган може да излага мотиви, въз основа на които да се приеме, че е издаден оспорваният ревизионен акт, то именно те следва да бъдат съобразени от съда при осъществяване на контрол спрямо този акт.

Следва да бъде отбелязано, че размерът на установените задължения по ЗДДС не се оспорва от дружеството, нито от същото са направени доказателствени искания за установяването му, поради което и съдът ще се ограничи единствено с коментар на направените от дружеството възражения предвид действително осъществилата се фактическа обстановка.

В случая не са спазени процесуалните разпоредби по издаването на РА в оспорената му част, въпреки че по делото се съдържат доказателства за уведомяването на ревизираното лице за образуването спрямо същото ревизионно производство, за предоставената му възможност да даде обяснения и да направи възражения, както и да представи доказателства с оглед изясняване на спорните факти и обстоятелства. Нарушението на процесуалните правила е съществено, което е повлияло и върху обективното установяване на фактите и обстоятелствата, които са се осъществили в действителност, съответно – това е довело до неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 13, ал. 1 ЗДДС „вътреобщностно придобиване /ВОП/ е придобиването на правото на собственост върху стока и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, както и фактическото получаване на стока в случаите по чл. 6, ал. 2, която се изпраща или транспортира до територията на страната от територията на друга държава членка, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което е регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка“. ВОП изисква кумулативно придобиване на правото на разпореждане със стоката като собственик и нейното физическо изпращане или транспортиране между две различни държави членки.

Съгласно чл. 62, ал. 1 ЗДДС „мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е на територията на страната, когато стоките пристигат и превозът им завършва на територията на страната“. Основното правило за определяне на мястото на изпълнение на ВОП е държавата членка, в която стоките пристигат или завършва техният превоз. В случая няма данни стоките да са пристигнали на територията на Република България, като се сочи място на разтоварване – П..

Съгласно чл. 62, ал. 2 – ал. 4 ЗДДС „независимо от ал. 1, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките, е регистрирано по този закон и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната. Алинея 2 не се прилага, когато лицето разполага с доказателства, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им. Ако вътреобщностното придобиване е обложено съгласно ал. 2 и впоследствие лицето докаже, че това вътреобщностно придобиване е обложено и в държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, лицето коригира резултата от прилагането на ал. 2“.

Съгласно чл. 9, ал. 1 ППЗДДС „за доказване на обстоятелствата по чл. 62, ал. 3 от закона, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, придобиващият по чл. 62, ал. 2 от закона следва да разполага с документ, удостоверяващ, че вътреобщностното придобиване на стоките е обложено в

тази държава членка. Този документ се издава от компетентната администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им“.

В конкретния случай се твърди, че е осъществено ВОП от страна на ревизираното лице на територията на държава членка П., тъй като било доказано извършването на вътреобщностна доставка /ВОД/ от доставчика посредством получената от Италия информация. За да се приеме, че е налице ВОД на дадена стока, следва да бъде доказано безспорно от доставчика, в случая италианското дружество, че правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или транспортиране, същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставката. Формално би могло да се приеме, че WORLD TABACCO S.r.l. е осъществило ВОД, тъй като са представени международни товарителници /ЧМР/, фактури, транспортни документи и други.

Съгласно чл. 1, § 1, чл. 4 и чл. 9, § 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR/, договорът за превоз на товари, когато мястото за приемане на стоката за превоз и предвиденото място за доставяне се намират в две различни държави, се установява с товарителница, която до доказване на противното удостоверява условията на договора и получаването на стоката от превозвача. Липсата, нередовността или загубата на товарителницата не засягат нито съществуването, нито действието на договора за превоз. Липсата на някои от реквизитите на товарителницата не е основание да се приеме, че не е осъществен превоз, когато от придружаващите я документи, а и от тези, събрани в административното производство и в производството при оспорване на издаден акт, се установи действително, че са реализирани ВОД и ВОП. Следва да се направи извод, че международните товарителници /на по-голямо основание и именуваните по същия начин едностранно съставяни документи/ имат за цел да удостоверят договора за превоз, а не установяват преминаването върху получателите на правото да се разпореждат фактически като собственик със стоките, т.е. реалността на доставката. Правото на изпращача да се разпорежда със стоката се погасява, когато вторият екземпляр на товарителницата бъде предаден на получателя или когато получателят упражни правото си по чл. 13, § 1 от Конвенцията /така чл. 12, § 1 и § 2 от Конвенцията/, т.е. след пристигане на стоката на мястото на доставяне получателят е поискал предоставяне на втория екземпляр от товарителницата и стоката му е предадена срещу подпис. Правото на разпореждане принадлежи само на получателя от момента на съставяне на товарителницата, ако изпращачът е направил бележка за това върху товарителницата /така чл. 12, § 3 от Конвенцията/.

В случая представените международни товарителници /ЧМР/ имат известни съдържателни непълноти, като от събраните по делото доказателства и с оглед разпределената доказателствена тежест не се установява по безспорен начин, че италианското дружество е реализирало ВОД в Италия, така че да се приеме, че българското дружество /ревизираното лице/ е реализирало ВОП, основание за определяне на задължения за ДДС. В ЧМР са посочени изпращач - WORLD TABACCO S.r.l., превозвач - „К И К ТРАНС 93“ ЕООД, и получател на стоките - SOLVAY BUSINESS SERVICES CDA в П. /разтоварен пункт – клетка 3/, но не се установява кои са техните представители, които са поставили подписите си в съответните клетки 22, 23 и 24 от ЧМР, и какво е тяхното длъжностно качество. Посочен е като получател на стоките „СБС СОЛЮШЪН“ ЕООД /клетка 2/, но никъде в ЧМР не се съдържа подпис на негов представител, като не са представени никакви доказателства, удостоверяващи отношенията между ревизираното дружество и SOLVAY BUSINESS SERVICES CDA. Липсват безспорни доказателства, удостоверяващи отношенията между транспортната фирма и ревизираното лице, респ. между транспортната фирма и италианското дружество – доставчик на стоките, посочено е в ЧМР

лицето, което извършва превоза на стоките от името на транспортната фирма, но данни за същото в транспортните бележки липсват, като при това остава неизяснено дали транспортната фирма действа за сметка на доставчика или на получателя на стоката. Съдът отбелязва, че всъщност са налице данни и за получател в П., който хипотетично, тъй като няма никакви доказателства по делото, би могъл като такъв да уреди за собствена сметка превоза на стоките чрез българското дружество превозвач. По делото липсват договор, който да доказва уговарянето между ревизираното лице и WORLD TABACCO S.r.l. относно извършването на доставката, срок и място на доставка, както и каквито и да е било доказателства за наличието на търговски отношения между двете дружества, вкл. и осъществяването на преговори по повод процесните стоки. Не се доказва връзката на посочените в кореспонденцията различни електронни адреси – [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#), с ревизираното дружество, като не става ясно по какъв начин се установява лице за контакт агент на германска компания. От данните по делото се установи несъответствие между сметката, с която разполага дружеството в „Първа инвестиционна банка“ АД, и тази, от която се твърди, че е извършено плащане по повод доставката, а именно - в „Уникредит Булбанк“ АД, посочена и в документите относно твърдените доставки. Посочено е извършването на проверка в ИС на НАП, но по преписката липсват доказателства за тази проверка, като не е изискана информация от „Уникредит Булбанк“ АД за извършените плащания по начина, по който такава информация е изискана от „Първа инвестиционна банка“ АД, което възпрепятства проверката действително ли ревизираното дружество има банкова сметка в „Уникредит Булбанк“ АД, от която по спорните фактури са извършени плащания. Липсват и безспорни данни, че стоките действително са били превозени от Италия до П. и са разтоварени на посоченото място на получаване, липсва транспортен документ, приемо-предавателен протокол или писмено потвърждение от получателя SOLVAY BUSINESS SERVICES CDA /клетки 3 и 24/ или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка и на коя дата и час се е случило това, вкл. и, че получаването на стоките е от името и за сметка на ревизираното лице. От съставянето на международните товарителници не се следва изводът, че са доказателство, удостоверяващо, че стоките са получени на територията на друга държава членка, предвид обстоятелството, че предназначението на същите е да удостовери до доказване на противното, че стоките са били предадени на превозвача /който в случая е транспортна фирма, различна от доставчика и получателя/, но не и да удостовери обстоятелството на получаване на стоките от получателя. От гореизложеното възниква въпросът дали е налице препродажба на стоки, тристранна операция или друг вид правоотношения между четирите дружества, което да обуслови по безспорен начин отговорът, че за осъществения ВОП следва да бъде начислен ДДС на ревизираното дружество.

Следва да се отбележи, че липсва конкретна информация от компетентните органи на държавата членка, в която се твърди, че е извършено предаването на стоките. Ангажираните писмени доказателства за проверяването лице WORLD TABACCO S.r.l. сами по себе си не са официални документи и не се ползват с материална доказателствена сила, така че органите по приходите да ги ценят безусловно. По делото липсват данни за извършена насрещна проверка на дружеството, осъществило транспорта на конкретните стоки, по чл. 45, ал. 1 ДОПК, като не е изискана и информация при условията на международен обмен от компетентните органи в П. по реда на чл. 7 от Регламент /ЕС/ № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност, така че да бъде установено безспорно осъществяването на превоз до трета държава членка и разтоварването там като крайна точка на получаване на стоките. „Служебно задължение на органите по приходите е изследването на реалното извършване на транспорта, независимо от това дали то е

извършено от национален превозвач или от превозвач от друга държава-членка. Това задължение възниква както във връзка с правомощието на данъчните власти за служебно събиране на доказателства и изясняване на спора, така и във връзка с обстоятелството, че те разполагат с възможността да съберат доказателства за транспортирането по линия на международния обмен“ /така вж. решение по адм. дело № 923/2015 г. на ВАС/. Доколкото органите по приходите не са изпълнили служебните си задължения за събиране на доказателства във връзка с транспортиране на стоката, то жалбоподателят не следва да търпи негативни последици от бездействието на данъчната администрация.

Спорен е въпросът дали мястото на ВОП е в П. или България. По силата на чл. 62, ал. 2 ЗДДС органите по приходите са приели, че мястото на ВОП е в Република България, доколкото ревизираното дружество било представило идентификационния си номер на италианското дружество, за което обаче липсват безспорни данни по делото. Органите по приходите са приели също, че след като ревизираното дружество не представя доказателства за облагане на ВОП в П., то именно на него следва да бъде начислен ДДС. Действително по смисъла на цитираните по-горе разпоредби придобиващият по чл. 62, ал. 2 ЗДДС следва да представи доказателства, че ВОП на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, тоест да се представи документ, издаден от компетентната администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, в съответствие с принципа мястото на облагане с ДДС да е на територията на държавата членка, където се осъществява крайното потребление на стоките. В случая жалбоподателят не твърди осъществяване на ВОП, поради което и не е в негова доказателствена тежест да доказва пристигането на стоките и завършването на превоза в П., нито да представя документ, отразяващ обстоятелството, че ВОП е обложено именно в тази държава членка. Тежестта на доказване в конкретната хипотеза е разместена, поради което и органите по приходите е следвало да изясняват в пълнота осъществилата се фактическа обстановка, като извършат проверка на транспортната фирма и изискат доказателства от компетентните органи в П., при необходимост и да изискат обяснения от управителя на дружеството към датите на осъществяване на процесните доставки, след което да направят извод действително ли е реализирано ВОП и подлежи ли на облагане по реда на ЗДДС на територията на Република България. След като не са го сторили и не са изяснили фактите по спора по смисъла на чл. 37, ал. 1 ДОПК, същите са издали ревизионен акт в оспорената му част при неспазване на принципите „обективност“ и „служебно начало“.

Действително ревизираното лице не е издало за съответния данъчен период протоколи по реда на чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, нито е включил същите съгласно чл. 62, ал. 2 ЗДДС във връзка с чл. 84 и чл. 86 ЗДДС в дневниците си, но поради липсата на достатъчно убедителни доказателства за извършването на доставка на стоки с крайна точка П. неправилно от органите по приходите е прието, че процесните доставки са укрити. Логически необосновано е дружеството да регистрира каквито и да е било сделки, когато за същите, като извършени с негово участие, той не разполага с информация.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че РА в оспорените му части относно определяне на задължения за ДДС за данъчни периоди м. 01, м. 02 и м. 03. 2020 г. следва да бъде отменен като незаконосъобразно издаден /чл. 160, ал. 2 ДОПК/.

На следващо място, на основание чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за посочените периоди върху дължимите ДДС са изчислени и прилежащите лихви, но предвид съдебната практика и тяхната акцесорност РА и в тази част следва да бъде отменен /чл. 160, ал. 2 ДОПК/.

Въпреки изхода от спора разноси в полза на жалбоподателя не се дължат, тъй като такива не са поискани.

Така мотивиран, **Административен съд София-град. Първо отделение. 85-и състав**
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р-22220224001761-091-001/26.06.2025 г. на органи по приходите на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. В ЧАСТТА, в която е потвърден с решение № 67/19.01.2026 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. – относно установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност в общ размер от 148 558,98 лв. за данъчни периоди: м. 01.2020 г., м. 02.2020 г. и м. 03.2020 г., ведно със съответните лихви.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните съгласно чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ: